

කාලය සහ පුස්තකාලය

ජාතික කියවීමේ මාසය ආරම්භ කර
දස වසරක් සපිරීම නිමිත්තෙන්
පැවැත්වෙන උත්සවයේ සමරු දේශනය

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ සිංහල අධ්‍යයනාංශයේ
මහාචාර්ය දර්ශන රත්නායක

කාලය සහ පුස්තකාලය

ශ්‍රී ලංකා ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය විසින් රජයෙන් කරන ලද ඉල්ලීමකට අනුව 2004 වර්ෂයේ සිට සෑම වසරකම ඔක්තෝබර් මාසය ජාතික කියවීමේ මාසය ලෙස සම්මත කරගැනීමෙන් අනතුරුව 2014 වර්ෂයට දස වසරක් සම්පූර්ණ වෙයි. මෙම දස වසක කාලය පිළිබඳ පුනරීක්ෂණයක හෙවත් ප්‍රත්‍යවේක්ෂාවක යෙදීමට සුදුසු අවස්ථාව උදා වී තිබේ. එම අතීත ප්‍රත්‍යවේක්ෂාව අනාගත අභිවෘද්ධිය සඳහා උපකාරී වනු ඇත.

මානව ශිෂ්ටාචාරය සමාලෝචනය කිරීමේදී එහි තීරණාත්මක ජයග්‍රාහී අවස්ථා රාශියක් අවධාරණය කළ හැකිය. එයිනුදු මිනිසා සිය කශේරුකාව සෘජුව තබාගත හැකි පරිදි පරිණාමය වීම, සිය මස්තිස්කයේ ක්‍රියාකාරීත්වය ක්‍රමිකව වර්ධනය කර ගැනීම මහපටුගිල්ලේ ක්‍රියාශීලිභාවය භාවිතයට ගැනීම, ගිත්දර සොයාගැනීම, රෝදය නිර්මාණය කර ගැනීම හා ස්වකීය උච්චාරණ ඉන්ද්‍රිය පද්ධතිය මගින් නිකුත් කරන ශබ්දවලට අර්ථාරූඪ කොට සම්මුතිබද්ධ ශ්‍රව්‍ය හා දෘශ්‍ය සංකේත මගින් භාෂණය හා ලේඛනය නිර්මාණය කර ගැනීම අතිශය වැදගත් සන්ධිස්ථාන ලෙස සැලකිය හැකිය.

“මිනිසා වනාහී කතා කරන සත්ත්වයාය” යන සුප්‍රකට ප්‍රකාශයෙන් සත්ත්ව ලෝකයෙහි මිනිසාගේ විශේෂ අන්‍යත්‍යාව අවධාරණය වේ. එසේම ඔහු සාමාජික හා සංස්කෘතික සත්ත්වයකු වීම ද මානව ශිෂ්ටාචාරය විවිධ විචිත්‍ර ස්වරූපයෙන් වර්ධනය වීමට හේතු විය. පුරාමිහක යුගවල සිට සහජ ශබ්ද ජනනය, අනුභාව ප්‍රකාශන, හිස්ත මුද්‍රා, සංඥා සහ අභිනය භාවිතය, ක්‍රි. පූ. 15000 පමණ සිට සුමේරියානු මිසර, ෆිනීෂියානු, චීන සහ ඉන්දුනිමින යන ශිෂ්ටාචාරවල රූප ඇඳීම හා අකුරු ලිවීම ආදිය මගින් ඇති වූ පුද්ගලාන්තර සන්නිවේදනය වඩාත් දියුණු ස්වරූපයෙන් වර්ධනය විය. මානව නිර්මාණශීලීත්වයේ යතුර වන භාෂාව හා එමගින් ජනනය වන පරිකල්පන ශක්තිය භාවිත කිරීමෙන් මිනිසාට දෘශ්‍ය මානය මෙන්ම අදෘශ්‍යමානය ද ප්‍රතිනිර්මාණය කළ හැකි විය. එනිසා භාෂාවේ උපත මිනිසාගේ ප්‍රථම නිර්මාණාත්මක පරිකල්පනය ලෙස සලකනු ලැබේ. භාෂාවේ කාර්ය හා සංස්ථිතිය කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ දිසොසුයියෝ (1915) නම් වාග්විද්‍යාඥයාගේ සිට නෝම් වොම්ස්කි (1965) තෙක් විසූ විසිගණනක් වාග්විද්‍යාඥයන් ඉඳුරාම භාෂාව නිර්වචනය කිරීමෙන් වැළකී

සිටීමෙන් පෙනී යන්නේ කාලයේ සහ ආයාමයේ ආධිපත්‍යය ඇති භාෂාව නිර්වචනය කිරීම පහසු නොවන බවයි. භාෂාවේ ගතික ස්වභාවය නිසා එය පරිසමාප්ත වශයෙන් නිර්වචනය කිරීම අසීරු වේ

භාෂාව ප්‍රධාන වාහකය කර ගනිමින් අතීතය වර්තමානයටත් වර්තමානය අනාගතයටත් රැගෙන යා හැකිය. එහෙයින් භාෂාත්මක දොනඩාරාව ලේඛනය, පඨනය, සම්ප්‍රදානය හා සංරක්ෂණය මගින් මානව සත්කතියේ අතීතය ද වර්තමානය ද අනාගතයද සුරක්ෂිත කෙරේ. අනුක්‍රමයෙන් ස්වකීය ඓතිහාසික ගමන් මගෙහි දී යුගයෙන් යුගය විවිධ අවස්ථා පසු කළ භාෂණය හා ලේඛනය වර්තමානය වන විට තොරතුරු තාක්ෂණය (Information Technology) සමූහ මාධ්‍යය (Mass Media) සන්නිවේදනය (Communication) සහ පරිගණක සාක්ෂරතාව (Computer Literacy) වැනි නවීන මාර්ග වෙත අවතීරණය වී ඇත. අතීතයේ සිටම මිනිසා විසින් මෙම දොනඩනය තැන්පත් කරනු ලබන මහා සංකීර්ණ පුස්තකාලයයි.

ලේඛනය ආරම්භ වීමට පෙර මිනිසා ස්වකීය චිත්තනය, ශ්‍රැතය සහ ස්මෘතිය මිනිසාගෙන් මිනිසාට පිරිනැමුවේ භාෂණය මගිනි. එබඳු දැනුම් සම්භාරයක් තමා තුළම ගබඩා කරගත් මිනිසාම පුස්තකාලයක් විය. එහෙයින් අතීතයේ අපට හමුවන්නේ බහුශ්‍රැතයන්ගේ සමාජයකි. එහෙයින් ඔවුහු මෙසේ පැවසූහ.

“පුස්තකස්ථා ඒ යා විද්‍යා - පරහස්තේ ච යද්ධනම්
කාර්ය කාලේ සමායාතේ - නසා විද්‍යා හ තද්ධනම්”

පොතෙහි වූ විද්‍යාවක් අනුන් අත ඇති ධනයක් කටයුතු කළයුතු අවස්ථාව පැමිණි කල්හි විද්‍යාවක් හෝ ධනයක් නොවේ, යනු එහි අදහසය. විවිධ ආගමික දේශපාලනික ආදී අවශ්‍යතා අනුව ලේඛනය භාවිතයට පත්වීම නිසා බහුපාඨී සමාජ බිහිවිය. වර්තමානයේ එය බහු ප්‍රේක්ෂණයට නැඹුරු වී ඇත. මානවයා ලිවීම හා කියවීම ආරම්භ කිරීමත්, සමග පුස්තකාලවල ආරම්භයද සිදු වූ බව උපකල්පනය කළ හැකිය. දැනට පවතින පුරාවිද්‍යාත්මක සාක්ෂි අනුව ලොව පැරණිතම පුස්තකාලය හමු වී ඇත්තේ මෙසපොතේමියානු ශිෂ්ටාචාරයෙනි. එහි නිර්මාතෘවරයා ඇසිරියානු රජෙක් වූ දෙවන සර්ගන් රජතුමාය. මෙය ලිඛිත මැටිපුවරු ලේඛනාගාරයක් විය. වර්තමාන ඉරාකයට අයත් නිනාවේ නම් නගරයේ සිය රජ මාලිගයේ කොටසක රාජකීය පුස්තකාලයක් ආරම්භ කළ “අසුර්බනිපාල්” නම් නරපතියා දෙවන සර්ගන් රජු නිර්මාණය කළ පුස්තකාලයේ

මැටිපුවරු ලේඛනද තම පුස්තකාලයේ තැන්පත් කළේය. එය ලොව ප්‍රථම පුස්තකාලය ලෙස ඉතිහාසගත වී ඇත. විද්‍යාව, මිථ්‍යාකථා, අභ්‍යවකාශ විද්‍යාව, ජ්‍යොතිෂ්‍යය, ජීව විද්‍යාව, ගණිතය, වෛද්‍ය විද්‍යාව සහ ස්වාභාවික විද්‍යාව වැනි විෂය පිළිබඳ ලේඛන එහි සුරක්ෂිත විය. ලෝක ඉතිහාසයේ ඉතා ප්‍රශස්ත සාහත්‍ය කෘතියක් වූ The Epic of Gilgamesh කෘතියද විශාල මැටි පුවරු 12 ක ලේඛනාරූඪව මෙහි තැන්පත් වී තිබිණි. එසේම පුස්තකාලයේ තැන්පත් කළ හැකි වූයේ රජුගේ අනුමැතිය ලද විශේෂ අගයකින් යුත් ලේඛන පමණය. ලිඛිත ග්‍රන්ථ පිළිබඳ වාරණයක්ද පැවැති බව එයින් පෙනී යයි. ක්‍රි. පූ. 612 දී පමණ පර්සියානු ආක්‍රමණයකින් ගින්නෙන් පිලිස්සී විනාශ වී ගිය එම මැටි පුවරු පසතුළ වඩාත් සුරක්ෂිතව තිබිණි. එය තත්කාලීන ලේඛන කලාවේ මහිමයයි.

ශ්‍රී ලාංකේය ලේඛන කලාවේ ආරම්භය ක්‍රි. පූ. 3 වන සියවසේ මහින්දාගමනය නිසා සිදු වූ බව පිළිගැනේ. ලෙන්ලිපි, ගිරිලිපි, ටැම්ලිපි සහ පුවරු ලිපි වශයෙන් ලියැවුණු ශිලාලේඛන දහස් ගණනක් ද තඹ හා රත්පත්වල ලියන ලද ලේඛන ද නිසා ශ්‍රී ලංකා භූමියම ලේඛනාලයක් විය. පුරාවිද්‍යාඥයන්ගේ සහ විද්වතුන්ගේ කැපවීම නිසා එම ලිපි සංරක්ෂණය වී ඇති අතර ලේඛනාරූඪ කිරීම ද සිදුකර තිබේ. මිහිඳු මාහිමියන් විසින් වාචන මාර්ගයෙන් ගෙනෙන ලද පෙළ අටුවා මෙරටෙහි දී සිංහල අටුවාවාර්යවරුන් විසින් හෙළ බසට නගන ලදී. වළගම්බා රජු දවස මාතලේ අලුවිහාරයේ දී ත්‍රිපිටකය ග්‍රන්ථාරූඪ කරන තෙක් මෙහි ලිඛිත පත පොත තිබූ බවට සාක්ෂි හමු නොවේ. අනුරාධපුර මහාවිහාරයට අයත් ග්‍රන්ථාකර පුස්තකාලය මෙරට පුස්තකාල පිළිබඳ අද්විතීය උරුමයකි. ක්‍රි. ව. 5 වැනි සියවසේදී අටුවාවාර්ය බුද්ධඝෝෂ හිමියන් ලක්දිවට වැඩම කරන්නේ මෙරට සුරක්ෂිතව තිබූ හෙළටුවා යළි පාලියට නැගීම සඳහාය. එකල ලංකාව විදේශීය විද්වතුන්ගේ පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථානයක් වූයේ ථෙරවාදී ධර්මය මෙහි සුරක්ෂිත වූ බැවිනි.

මහාවිහාරයට පැමිණි බුද්ධඝෝෂ හිමියන්ට එක්වරම හෙළටුවා පෙළබසට නැගීමට අනුමැතිය නොලැබේ. පූර්ව පරීක්ෂණයක් සඳහා මහාවිහාරීය හික්ෂුන් විසින් නියම කරන ලද "අනෙතාජටා බහිජටා" යන ගාථාවට අටුවා ලිවීමට සිදු වේ. බුද්ධඝෝෂ හිමි ~~එ සඳහා~~ "සිලෙ පඛිධධාය නරො සපඤ්ඤෝ" නම් ගාථාව තේමා කරගෙන "මිසුද්ධි වග්ග" නම් ධර්ම ශාස්ත්‍රීය ග්‍රන්ථය ලියා පිළිගැන්වීමට සැරසෙද්දී එය අස්ථානගත වේ. ඉන්පසු දෙවෙනි වර ද එම

නිබන්ධය ලියන ලදී. එම පිටපතද අස්ථානගත විය. දෙවියන් විසින් එම පිටපත් දෙක අස්ථාන ගත කරන ලදැයි කියවෙතත් එය මහාවිහාරීය හික්ෂුන් විසින් බුද්ධසෝම හිමියන් පරීක්ෂා කිරීම සඳහා සිතාමතාම කරන ලද ප්‍රයෝගයක් ලෙස උපකල්පනය කළ හැකිය. තෙවෙනි පිටපත ලියා පිළිගැන්වූ විට පළමු පිටපත් දෙක ද යළි හමු වේ. පිටපත් තුනම එකට තබා සසඳා බැලීමේදී ඒ තුනම එක සමාන බව ප්‍රත්‍යක්ෂ කරගැනීමෙන් අනතුරුව බුදුගොස් හිමියන්ට හෙළවුවා පෙළබසට නැගීමට අවස්ථාව සැලසේ. මෙය විදේශීය විද්වතෙකු විසින් ලංකාවේ සිදුකරන ලද ප්‍රථම ආචාර්ය උපාධිය ලෙස සැලකීම සාවද්‍ය නොවේ. මෙරට පැවැති අටුවා ග්‍රන්ථ භාෂා සාහිත්‍ය පමණක් නොව සංස්කෘතික අභිවර්ධනය සඳහා ද හේතු විය.

පොළොන්නරුවේ පිහිටි පොත්ගුල් විහාරය ද මෙරට ඓතිහාසික පුස්තකාල පිළිබඳ වැදගත් නිදර්ශනයකි. මාස ආක්‍රමණයේදී සිදු වූ ඉමහත් ජාතික හා සංස්කෘතික විනාශය හා ග්‍රන්ථ සංහාරය මනාවටදැනගෙන 78 පරිච්ඡේදයෙහිලා විස්තර කර ඇත්තේ මෙසේය.

“ඔවුහු ලංකාවාසීන්ගේ වක්‍රාහරණාදිය පමණක් නොව ඔවුන් සතු සෑම දෙයම පැහැර ගත්හ. ප්‍රශස්ත පොත් බැඳ තිබුණු ලණුවෙන් මුදා ඒ ඒ තැන විසිර වූහ.”

මෑත ඉතිහාසයේ යාපනයේ පුස්තකාලය ගිනිලෑම ද එබඳුම අමනෝඥ ක්‍රියාවකි. කවරෙකු හෝ පුස්තකාල ඕනෑම කරන්නේ නම්, එයින් වැනසෙන්නේ ජාතියේ හදවතයි.

සියවස් විසිගණනකට පමණ පෙර සිට පන්සල් පොත්ගුල්වලින් ආරම්භ වූ ලංකාවේ පුස්තකාල සේවය අද වන විට දීපව්‍යාප්ත වී ඇත. රාජ්‍ය පුස්තකාල, මහජන පුස්තකාල, විශ්වවිද්‍යාල පුස්තකාල, ආයතනගත පුස්තකාල, ජංගම පුස්තකාල සහ පෞද්ගලික පුස්තකාල ආදී වශයෙන් විවිධ පුස්තකාල භාවිතයට පත්ව තිබීම ජාතියේ භාග්‍යයකි. පුස්තකාලය ස්වකීය ඥාන ගවේෂණයේ සහ බුද්ධි ප්‍රබෝධයේ කේන්ද්‍රස්ථානය කරගත් හෙළ මහ ගත්කරු මාර්ටින් වික්‍රමසිංහයන්ගේ පෞද්ගලික පුස්තකාලය විවිධ විෂයක ග්‍රන්ථ 4000 කටත් වැඩි ප්‍රමාණයක් සේවනය කරමින් සුරක්ෂිත වූ ප්‍රශස්ත පෞද්ගලික පුස්තකාලයකි. පොතපත කියවීමෙන් සම්පූර්ණ මිනිසකු වීමේ අග්‍රඵලය ලබාගත හැකි වනුයේ පුස්තකාල ආශ්‍රයෙනි. සමස්ත ජාතියේ කායික ස්වස්ථතාව සඳහා ආරෝග

යශාලා යම්සේ වැදගත් වන්නේ ද එසේම ජාතියේ මානසික ස්වස්ථාව සඳහා පුස්තකාල වැදගත් වේ. පොතපත සේවනයෙන් තොර මුග්ධ සමාජය විවිධ ව්‍යාධීන්ගෙන් පෙළීම නොවැළැක්විය හැකිය. සාහිත්‍ය සැප්තැම්බරය නිමවීමත් සමග කියවීමේ ඔක්තෝබරය උදා වී ඇත. පුස්තකාල ආශ්‍රය සහ පොතපත පරිශීලනය සඳහා "කියවීමේ රූපිය" වර්ධනය විය යුතුය. ඒ සඳහා වැඩිහිටි පරපුරෙන් බාල පරපුරට පූර්වාදර්ශ අත්‍යවශ්‍යය වේ.

පාඨකයෝ විවිධ අරමුණු ඇතිව කියවීමට යොමු වෙති. ඒ ඒ පාඨකයාගේ අභිප්‍රාය අනුව කියවන විෂය ක්ෂේත්‍රය ද වෙනස් වෙයි. විනෝදාස්වාදය, කාලය ගෙවා හැරීම, තොරතුරු දැනගැනීම, විෂය කරුණු සම්පාදනය, අධ්‍යයන හා අධ්‍යාපනය වැනි කරුණු ඒ අතර ප්‍රධාන වේ. පුස්තකාල ආශ්‍රිතව කියවීමේ රූපිය වර්ධනය කරගන්නා පාඨකයෝ පොත්පත් මිලදී ගෙන තමා සතු කරගැනීමට ද පෙළඹෙති. එය ග්‍රන්ථකරණය හා ප්‍රකාශනය සඳහා ද නොමඳ අනුබලයක් වේ.

කාලය බොහෝ දේ වෙනස් කරයි. එය පුස්තකාලය පිළිබඳ පාඨක ආලය ද වෙනස් කරමින් සිටියි. වර්තමානය වනවිට ශීඝ්‍ර ලෙස ව්‍යාප්ත වන ගුවන්විදුලි සහ රූපවාහිනී නාලිකා මිලියන ගණනින් මුදල් ත්‍යාග ද තුඩු පවුරු ද පිරිනමමින් පාඨකයන් ප්‍රේක්ෂකයන් බවට පත්කරගෙන ඇත. දැස රූපවාහිනී තිරයෙන් ඇත් කරගත නොහැකි තරමට දාසභාවයට පත්කොට ගෙන ඇත. ඇතැම් ජනප්‍රිය දේශකයෝ ග්‍රන්ථඥානය නිශේධනය කරමින් හිතලු දොඩවති. පොතපත නොකියවන ශ්‍රාකවකයෝ සහ ප්‍රේක්ෂකයෝ ඔවුන්ගේ විග්‍රහ විවරණ අසා ප්‍රමෝදයට පත්වෙති. එබැවින් විෂය විෂයාන්තර ග්‍රන්ථ පරිශීලනයෙහි අවශ්‍යතාව බෙහෙවින් අවධාරණය වියයුතු කාලය උදා වී තිබේ. එසේම මුද්‍රිත කියවීම් මෙන්ම විද්‍යුත් කියවීම් සඳහා ද නූතන පාඨක ලෝකයට අවස්ථාව උදා වී ඇත. පුස්තකාලයෙන් පලායන පාඨකයා පුස්තකාලයට කැඳවා ගැනීමේ කාලීන වැඩසටහන් සම්පාදනය කෙරෙහි ද අවධානය යොමු විය යුතුය.

වෙඩි හඬින් අතින් පොත් ගිලිහුණු කිස්වසරක යුද්ධය නිමා වී සාමය උදා වී ඇත. උදා වූ සාමය චිරස්ථායී අර්ථාන්විත සාමයක් බවට පත්කර ගැනීමට නම් ස්වකීය ජාතික හා සංස්කෘතික අනන්‍යතාව හඳුනාගත්, අන්තර් සංස්කෘතික අවබෝධයෙන් යුතු පටු වාදනෝදාදියෙන් විනිර්මුක්ත වූ ශ්‍රී ලාංකේය ජන සමාජයක් බිහිකිරීම සඳහා සවිඥානික, සබුද්ධික මානව හිතවාදී ජනතාවක් බිහිවිය යුතුය.

එහි අරමුණ සාධනය කරගත හැකි උසස් පරිශීලනීය ග්‍රන්ථවලින් පුස්තකාල සමූහ විය යුතු අතර පුද්ගලයන් අවරෝහණය කරවන කුණු කසල සඳහා පුස්තකාලවල වටිනා ඉඩකඩ වෙන් නොවිය යුතුය. විවෘත අර්ථක්‍රමයේ සහ වාණිජවාදයේ ආශීර්වාදයෙන් අද වනවිට ඕනෑම අයෙකුට ඕනෑම දෙයක් ලියා පළ කිරීමට අවකාශ සැලසී තිබේ. එබැවින් පොතපත පිළිබඳ ප්‍රමිතිය කෙරෙහි ද විශේෂ අවධානය යොමු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. එය අහිතවයෙන් ආරම්භ කළයුතු වෙනම කාර්යයක් නොව අපගේ සම්භාව්‍ය සම්ප්‍රදාය ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීමකි.

“කියවීමට පෙරහුරුවක්” නම් අගනා පුස්තකයෙහි මහාචාර්ය අශෝක ප්‍රේමරත්නගේ “පින්තාලිය හා පුස්තකාලය” යන හිසින් ලියන ලද පරිච්ඡේදයෙහි මෙසේ සඳහන් කරති.

“කියවීමට හුරුවීමේ දී ද කියවීමට හුරු වූ පසුව ද පුස්තකාලයකින් ලැබෙන ජරමයෝජන ඉතා විශාලය. මේ නිසා පාසල් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් සඳහා ද පොදු පාඨකයන් සඳහා ද වැඩිවශයෙන් පුස්තකාල පිහිටුවිය යුතුයැයි සමහරු අවධාරණය කරති. ඒ එක්කම නිසිලෙස පුස්තකාල පරිහරණය කෙරෙන සැටි සිතට කාවද්දන ප්‍රායෝගික ප්‍රචාරක වැඩසටහන් ද ක්‍රියාත්මක කිරීම මැනවැයි සිතේ. පොත්වල වැදගත් කොටස් ඉරා ගැනීම, පොතේ ඉඩඇති තැන්වල සටහන් ලිවීම, පොත්වල ඉරි ඇදීම කොටින් කියතොත් අනිසි ලෙස පුස්තකාලය පරිහරණය කිරීම අවම කරගත හැක්කේ එවිටය.”

පුස්තකාලය නැණ පවස නිමාලු පිංතාලියකි. එහෙත් අද පිංතාලිය අහෝසි වී පාතීය ජලය විකුණනු ලැබේ. එහි ප්‍රමිතිය පිළිබඳව ද ප්‍රශ්න පවතී. පින්තාලියෙන් ලක්ෂ්‍ය වූයේ පොදුජන යහපත සඳහා පරාර්ථයයි. එබැවින් පුස්තකාලයට ද, පාඨකයාට ද, ලේඛකයාටද, ප්‍රකාශකයාට ද, සඳහාවයෙන් යුතුව කටයුතු කිරීමට කාලය එළඹ තිබේ.

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්තකාලය හා විඥාපන විද්‍යා අධ්‍යයනාංශයේ මහාචාර්ය ඩබ්ලිව්. කේ. එම්. එම්. කේ. වීරසිංහයන්ගේ “පොත පත වත ගොත” නම් කෘතිය පාඨක අවධානයට පාත්‍ර විය යුතු පුස්තකාල හා විඥාපන විද්‍යාව ආශ්‍රිත ලේඛන සංග්‍රහයකි. ඔහු එහි පුස්තකාල සංවර්ධනය තුළින් සමාජ සංවර්ධනය නම් පරිච්ඡේදයෙහි මෙසේ සඳහන් කරයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ පුස්තකාල සේවාව දෙස බැලූ විට පැහැදිලිව පෙනෙන ලක්ෂණයක් නම් ධනවාදී රටවලින් අප ලබා තිබෙන ආභාසයයි. ලෝකයේ සමාජවාදී රටවලින් අපේ පුස්තකාල සේවාව උකහාගත් දෙයක් නොමැති තරම්ය. ඒ අනුව බලන කල දැනට එංගලන්ත පුස්තකාල ව්‍යාපාරය ගිල ගැනීමට යන්න දරන පෞද්ගලිකකරණය අනාගතයේදී මෙරට පුස්තකාල සේවාවට ද අතගැසිය හැකිය.

කලක සිටම පැවත එන පුස්තකාල විද්‍යා පශ්චාත් උපාධි ආයතනය පිළිබඳව අදහස් දැන් බොඳ වූ සිහිනයක් බවට පත්ව ඇත. මේ සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් කරන ලද ඉල්ලීම් නිෂ්ඵල වැයමක් බවට පත්ව තිබේ. අද අප ජීවත්වන සමාජයේ ගුණධර්ම සෝදා පාච්චට ලක්ව තිබේ. අපට උරුම වී ඇත්තේ පිරිහී ගිය ආචාරධර්ම පද්ධතියකි. පසුගිය කාලය තුළ මෙරට සිදු වූ සිදුවීම් එම තත්වය මැනවින් විදහාපායි. නව සිතූම් පැතුම් ඔස්සේ ලෝකයේ අනෙකුත් රටවල් සමග ඉදිරියට යායුතු කාලය දැන් එළඹ ඇත. අවම වශයෙන් මේ දශකය අරම්භයේ දී වත් මෙරට අවිධිමත් තත්ත්වයක පවතින පුස්තකාල සේවාව විධිමත් කිරීම සඳහා පාලක පක්ෂයේ අවධානය යොමු වුවහොත් එය මෙරට අනාගත සෞභාග්‍යයේ තවත් උදාර පියවරක් වනු නොඅනුමානය.

ජාතියේ නෙත් පාදන පොත්ගුල අපගේ අතීතයේ ද වර්තමානයේ ද අනාගතයේ ද ජීවනාලියයි. එය සංවර්ධනය කොට සුරක්ෂිත කරගැනීම අප සැමගේම අනිවාර්ය වගකීමයි.

National Digitization Project

National Science Foundation

Institute : National Library and Documentation Services Board

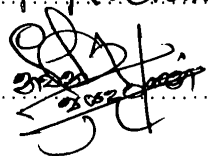
1. Place of Scanning : National Library and Documentation Services Board, Colombo 07

2. Date Scanned : 2017/10/19

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd, No 435/16, Kottawa Rd,
Hokandara North, Arangala, Hokandara

4. Scanning Officer

Name : N. P. R. Gamage

Signature : 

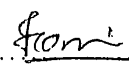
Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out under my supervision, according to the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping with the originality of the original document to be accepted in a court of law.

Certifying Officer

Designation : Library Documentation Officer

Name : Iromi Wijesundara

Signature : 

Date : 2017/10/19

"This document/publication was digitized under National Digitization Project of the National Science Foundation, Sri Lanka"